

درباره آلزایمر (زوال عقل) بیشتر بدانیم

روند بیماری آلزایمر را کند می کنند و تا حدی جلوی پیشرفت بیماری را میگیرند. مصرف این داروها حتما باید تحت نظر پزشک باشد و از هر گونه تغییر خود سرانه در مصرف دارو پرهیز شود.

درمانهای غیر دارویی:

با استفاده از درمانهای غیر دارویی میتوان از پرخاشگری بیمار کم کرد مثلا از تغییر محیط زندگی و جابجا کردن وسایل وی باید اجتناب کرد. گاهی اوقات حضور افراد بیگانه و نا آشنا سبب ترس و بیقراری وی میشود. ماساژ بیمار و معطر کردن محیط و موزیک آرام در برخی بیماران سبب کاهش بیقراری می شود.

درمان: درحال حاضر درمان بیماری آلزایمر بیشتر شامل درمان های علامتی، درمان اختلال رفتاری و داروهای کاهنده سیر پیشرفت بیماری است.

درمان های دارویی: گرچه هنوز درمان ریشه کن کننده ای برای الزایمر وجود ندارد اما با استفاده از داروها میتوان سیر پیشرفت بیماری را کم کرد و از شدت اختلال حافظه و مشکلات رفتاری بیمار کاست. داروهای مورد تایید برای بیماری آلزایمر شامل موارد زیر است:

داروهای آرامبخش و ضد روانپیشی «اگر با روشهای غیر دارویی نتوان رفتارهای آزار دهنده، بیقراری، و پرخاشگری بیمار را کمتر کرد میتوان از داروهای جدید ضد روانپیشی استفاده کرد. گاهی اوقات افسردگی سبب پرخاشگری بیمار است که با استفاده از داروهای ضد افسردگی مثل فلوکستین میتوان آن را درمان کرد.

داروهای اصلی درمان آلزایمر داروهای مهار کننده کولین استراز هستند داروهای به نام دونپیزیل: گالانتامین، ریواستیگمین بوده و نیز داروی ممانتین می باشد این داروها همانطور که پیشتر نیز اشاره شد.

آلزایمر یا از دست دادن قوای عالی مغز یک نوع از اختلالات عملکرد مغزی است که به تدریج توانایی های ذهنی بیمار رو به تحلیل میرود. اولین علامت معمول، اختلال حافظه کوتاه مدت است که معمولاً به تدریج ایجاد شده و پیشرفت میکند در ابتدا اختلال حافظه به وقایع و اموخته های اخیر محدود میشود ولی در دراز مدت خاطرات قدیمی هم آسیب میبینند. علائم دیگر بیماری، اختلال در محاسبات مالی، پیدا کردن آدرسها، روانی کلام، قضاوت، برنامه ریزی، یادگیری مهارتهای جدید و تصمیم گیری است. بیماری الزایمر در ۲-۵ درصد افراد مسن دیده میشود.

علائم بیماری الزایمر:

علائم اولیه الزایمر در افراد مختلف و حتی روزهای پی در پی متفاوت خواهد بود بعضی از نشانه های آن به قدری ظریف است که هیچ کس به آن توجه نخواهد کرد علائم بعدی به صورت بارزتری جلوه میکند و آئی زمانی است که بیماری پیشرفت زیادی کرده است.

۱

از دست دادن حافظه: یکی از شایعترین علائم الزایمر، فراموش کردن چیزهایی است که اخیراً روی داده است. فراموش کردن قرار ملاقات، نام یا شماره تلفن دوستان، گم کردن وسایل، تکرار عبارات در جریان یک مکالمه، فراموش کردن وقایع روزانه و....

مشکل در انجام امور زندگی و کارهای روزانه: فراموش کردن شیوه طبخ غذا تعمیر لوازم و یا نحوه استفاده از وسایل خانه، مدیریت امور در محل کار و....

مشکلات زبانی: افراد مبتلا به الزایمر اغلب مواقع، کلمات ساده را فراموش میکنند و یا واژه های غیر معمولی مانند (چیز، دیگه، اینجوری) را جایگزین کلمات صحیح میکنند.

سردرگمی زمانی و مکانی: افراد مبتلا به الزایمر ممکن است در خیابان گم شوند و فراموش کنند که کجا هستند و یا چگونه باید به خانه برگردند. اغلب تاریخ روز، ماه و سال را فراموش میکنند.

۲

کاهش قوه قضاوت: ممکن است بدون در نظر گرفتن آب و هوا لباس بپوشند، مثلاً در روزهای گرم چندین لباس روی هم بپوشند و یا برعکس. ممکن است برای خرید مقدار زیادی پول به فروشنده بدهند و یا چیزهایی بخرند که اصلاً به آن نیازی ندارند.

قرار دادن اشیاء در جای غلط: افراد مبتلا به الزایمر اغلب چیزها را در جای غلط میگذارند، مثلاً ممکن است اتو یا کیف پول خود را در یخچال قرار دهند.

تغییر در رفتار و خلق و خو: افراد مبتلا به الزایمر، به سرعت تغییر خلق و خو میدهند، مثلاً ممکن است با کمترین فشار عصبی از حالت آرام به گریه و یا عصبانیت تغییر خلق دهند.

بیقراری یا بی تحرکی: افراد مبتلا به الزایمر، گاه بسیار غیر فعال هستند ممکن است ساعات طولانی به تماشای تلویزیون بنشینند فبیش از حد طبیعی بخوابند و هیچ تمایلی برای فعالیت نداشته باشند یا به شدت بیقرار شوند. در شب راه بروند یا در جایشان بنشینند بلند شوند.

۳